

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci navrhovatele: **nezl. M.D.**, zast. zákonnými zástupci Mgr. P. D. a M. D., zast. Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – čl. I bodu 11 mimořádného opatření odpůrce ze dne 25. 6. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-21/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh v části týkající se čl. I bodu 11 písm. a), písm. b), písm. c) ve slovech „zakazuje účast na uvedených aktivitách osobám, které vykazují klinické příznaky onemocnění covid-19“ a „; uvedené podmínky se vztahují obdobně na osoby podílející se na zabezpečení akce, pokud jsou současně přítomné na místě jejího konání,“ a písm. d) opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 25. 6. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-21/MIN/KAN, **s e o d m í t á**.
- II. Ustanovení čl. I bodu 11 písm. c) opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 25. 6. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-21/MIN/KAN, ve slovech „nebo které v případě, že má být v jeden čas přítomno více než 10 osob, nesplňují, s výjimkou dětí do dovršení 6 let věku, podmínky stanovené v bodu I/16; provozovateli zařízení, poskytovateli služby nebo organizátorovi akce se nařizuje u osoby před zahájením uvedené aktivity splnění podmínek kontrolovat a osobě se nařizuje mu splnění podmínek podle bodu I/16 prokázat; v případě, že osoba splnění podmínek podle bodu I/16 neprokáže, je provozovatel zařízení, poskytovatel služby nebo organizátor akce povinen takové osobě neumožnit účast na uvedených aktivitách; jde-li o pravidelné aktivity neměnného kolektivu, prokazuje se splnění podmínek podle bodu I/16 jedenkrát za 7 dní; trvá-li akce nepřetržitě déle než 1 den (dále jen „vícedenní akce“), prokazuje se splnění podmínek stanovených v bodu I/16 ke dni nástupu na akci a dále v případě osob, které ke dni nástupu na akci prokázaly splnění podmínek podle bodu I/16 písm. b), f), g) nebo h), ve frekvenci každých 7 dní“ **by lo v ro zp o ru** se zákonem.
- III. Odpůrce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odpůrce **j e p o v i n e n** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši **13 228 Kč**, k rukám jeho zástupce Mgr. Davida Zahumenského, advokáta se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Napadené mimořádné opatření

[1] Podaným návrhem se navrhovatel domáhá zrušení nebo vyslovení nezákonnosti čl. I bodu 11 v záhlaví označeného mimořádného opatření. Tímto ustanovením odpůrce stanovil pravidla pro provoz zařízení nebo poskytování služeb zaměřených na činnosti obdobné zájmovému vzdělávání dětí.

[2] S účinností ode dne 1. 8. 2021 bylo napadené mimořádné opatření zrušeno a nahrazeno mimořádným opatřením odpůrce ze dne 30. 7. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-22/MIN/KAN.

II. Obsah návrhu a vyjádření odpůrce

[3] Navrhovatel byl na začátku letních prázdnin po dobu dvou týdnů na táboře. Nesouhlasí s tím, aby jeho účast na táboře (a obdobných aktivitách) byla podmíněna (opakovaným) podstoupením testu na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 s negativním výsledkem a aby o účastnících provozovatel tábora vedl evidenci.

[4] S ohledem na situaci, o níž nelze hovořit jako o epidemii (což dokládá statistickými údaji) a jež je plně srovnatelná s výskytem chřipky, a s poukazem na to, že v souladu s judikaturou NSS není Česká republika ohniskem nákazy, považuje navrhovatel (plošné) testování za opatření, které je zcela nepřiměřené. Zároveň je neodůvodněné, neúčinné a nákladné (příčemž vynaložené prostředky chybí jinde). Upozornil též, že ochranu veřejného zdraví nelze omezit jen na ochranu před onemocněním COVID-19. Testování dětí na táborech (a obdobných aktivitách zájmového vzdělávání) nelze uložit plošně [odkázal na judikaturu NSS týkající se výkladu § 69 odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů]. Zároveň jde o opatření diskriminační a nedůvodné, neboť v polovině června sám odpůrce upustil od plošného testování zaměstnanců; nadto testování nebylo ani v období letních prázdnin zavedeno v mateřských školách. Opatření neobstojí ani při srovnání s tím, jak se společnost brání jiným onemocněním, přičemž podrobně rozvedl srovnání s meningitidou.

[5] K tomu, aby provozovatel tábora vedl o účastnících po dobu 30 dnů evidenci, chybí zákonný podklad (odkázal na rozsudek ze dne 14. 4. 2021, č. j. 8 Ao 1/2021 - 133, č. 4187/2021 Sb. NSS).

[6] Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že v situaci, kdy není k dispozici dostatek odborných poznatků, klade důraz na ochranu života a zdraví, současně se však snaží minimalizovat zásahy do chodu společnosti. Dále zpochybnil, že by bylo dotčeno právo navrhovatele na soukromý a rodinný život, a upozornil, že napadená část opatření byla vydána podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví. Současně připomněl epidemickou situaci na podzim 2020, již se snaží předejít. Byť je nyní situace příznivá, navrhovatel aktuální data zlehčuje a opomíjí všechny souvislosti. Srovnání s meningitidou nepovažuje odpůrce za přiléhavé a v souladu s judikaturou NSS není vůbec na místě ani srovnání s chřipkou. Upozornil též, že součástí napadené části opatření je i zákaz účasti ve vztahu k osobám s klinickými příznaky onemocnění COVID-19 a povinnost oddělit pozitivně testované osoby. Odpůrce tábory nezakázal, pouze stanovil jasné a odůvodněné podmínky, jež s ohledem na ochranu veřejného zdraví nepředstavují nepřiměřený zásah do tělesné integrity a osobnosti účastníků. Navrhl návrh zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud napadenou část mimořádného opatření přezkoumal podle § 13 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), ve spojení s § 101a až 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

pokračování

[8] V napadené části mimořádného opatření (čl. I bod 11) odpůrce stanovil pravidla pro provoz zařízení nebo poskytování služeb zaměřených na činnosti obdobné zájmovému vzdělávání dětí, včetně táborů, takto:

S účinností ode dne 26. června 2021 od 00:00 hod. do odvolání tohoto mimořádného opatření se:

11. podle § 69 odst. 1 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb. a § 2 odst. 2 písm. e) a i) zákona č. 94/2021 Sb., jde-li o provoz zařízení nebo poskytování služeb osobám ve věku 6 až 18 let zaměřených na činnosti obdobné zájmovým vzděláváním podle § 2 vyhlášky č. 74/2005 Sb., jako jsou zejména zájmová, výchovná, rekreační nebo vzdělávací činnost včetně přípravy na vyučování, poskytování obdobných služeb dětem ve věku do 6 let, včetně péče o ně, jiné organizované volnočasové aktivity osob mladších 18 let, zotavovací akce a jiné podobné akce pro osoby mladší 18 let,

- a) nařizuje provozovateli zařízení, poskytovateli služby nebo organizátorovi akce neumožnit v jeden čas přítomnost více než 500 osob ve vnitřních prostorech nebo 1000 osob ve vnějších prostorech,
- b) nařizuje provozovateli zařízení, poskytovateli služby nebo organizátorovi akce vést evidenci účastníků se osob pro potřeby případného epidemiologického šetření, a to v rozsahu identifikace účastníků a osob poskytujících služby nebo péči nebo jinak vedoucí aktivitu (jméno, příjmení), jejich kontaktní údaje (nejlépe telefonní číslo) a informace o čase poskytnutí služby apod. (od kdy, do kdy); tuto evidenci uchovává po dobu 30 dnů ode dne poskytnutí služby;
- c) zakazuje účast na uvedených aktivitách osobám, které vykazují klinické příznaky onemocnění covid-19 nebo které v případě, že má být v jeden čas přítomno více než 10 osob, nesplňují, s výjimkou dětí do dovršení 6 let věku, podmínky stanovené v bodu I/16; provozovateli zařízení, poskytovateli služby nebo organizátorovi akce se nařizuje u osoby před zahájením uvedené aktivity splnění podmínek kontrolovat a osobě se nařizuje mu splnění podmínek podle bodu I/16 prokázat; v případě, že osoba splnění podmínek podle bodu I/16 neprokáže, je provozovatel zařízení, poskytovatel služby nebo organizátor akce povinen takové osobě neumožnit účast na uvedených aktivitách; jde-li o pravidelné aktivity neměnného kolektivu, prokazuje se splnění podmínek podle bodu I/16 jedenkrát za 7 dní; trvá-li akce nepřetržitě déle než 1 den (dále jen „vícedenní akce“), prokazuje se splnění podmínek stanovených v bodu I/16 ke dni nástupu na akci a dále v případě osob, které ke dni nástupu na akci prokázaly splnění podmínek podle bodu I/16 písm. b), f), g) nebo h), ve frekvenci každých 7 dní; uvedené podmínky se vztahují obdobně na osoby podílející se na zabezpečení akce, pokud jsou současně přítomné na místě jejího konání,
- d) nařizuje organizátorovi vícedenní akce v případě zjištění pozitivního výsledku preventivního antigenního testu nebo po oznámení pozitivního výsledku RT-PCR testu na stanovení přítomnosti viru SARS-CoV-2 provedených u účastníků se nebo jinak přítomné osoby v rámci opakovaného prokazování splnění podmínek podle čl. I/16 zajistit oddělení této osoby od ostatních osob účastnících se vícedenní akce, osobě starší 18 let věku se nařizuje akci neprodleně opustit a v případě osoby mladší 18 let se organizátorovi nařizuje bezodkladně kontaktovat jejího zákonného zástupce, který zajistí její odvoz do domácího prostředí, a dále bezodkladně kontaktovat orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa konání akce a předat mu seznam účastníků vícedenní akce, včetně telefonních čísel zákonných zástupců osob mladších 18 let nebo telefonních čísel účastnících se osob starších 18 let k provedení epidemiologického šetření. O dalším postupu rozhoduje orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa konání akce.

[9] Nejprve se soud zabýval splněním podmínky aktivní procesní legitimace navrhovatele. Bez splnění této podmínky se totiž nemůže případem věcně zabývat a je povinen návrh odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[10] Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen*. Aby byl aktivně procesně legitimován, musí navrhovatel tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Jinak řečeno musí „logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, č. 1910/2009 Sb. NSS, bod 34; ve vztahu k mimořádným opatřením viz již rozsudek č. j. 8 Ao 1/2021 - 133, bod 34). Zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu

a způsobu regulace prováděné konkrétním napadeným opatřením obecné povahy (viz usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, bod 34).

[11] Zároveň je nutné, aby měla napadená regulace *přímý a nezprostředkovaný vztah* k právům navrhovatele. Soudy ve správním soudnictví jsou povolány k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), přezkum tzv. *actio popularis* zákon nepřipouští. Proto nestačí, tvrdí-li navrhovatel, že je opatření obecné povahy nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho subjektivních práv (viz usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, především body 31, 36 a 41). Ve vztahu k mimořádným opatřením to znamená, že nelze umožnit napadnout omezení poskytování určité služby každému potenciálnímu zákazníkovi (odběrateli) této služby (jakékoliv, kdekoliv a kdykoliv). Mezi regulací činnosti podnikatele a právní sférou jeho zákazníků totiž přímý a nezprostředkovaný vztah bez dalšího neexistuje (viz již rozsudek ze dne 21. 5. 2021, č. j. 6 Ao 22/2021 - 44, body 20 a 21).

[12] V projednávané věci navrhovatel ke své aktivní procesní legitimaci uvedl, že musel podstoupit testování na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 (jinou výjimku podle bodu 16 mimořádného opatření nesplňoval), aby se po dobu dvou týdnů na začátku července mohl účastnit tábora; totéž by platilo i pro další aktivity zájmového vzdělávání dětí. Zároveň byl povinen strpět zpracování údajů ze strany provozovatele tábora po dobu 30 dnů. Opatření jej diskriminuje, zasahuje do jeho integrity, soukromého a rodinného života a práv dítěte (a to práva na odpočinek a volný čas, na účast ve hře a oddechové činnosti odpovídající věku dítěte, jakož i na svobodnou účast v kulturním životě a umělecké činnosti podle čl. 31 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte).

[13] Navrhovatel se domáhal zrušení celého bodu 11 mimořádného opatření, své aktivní procesní legitimace se však výslovně dovolával jen ohledně jeho části týkající se vedení evidence [písm. b)] a povinného testování, resp. splnění podmínek podle bodu 16 [část písm. c)]. Nic dalšího neplatí ani z kontextu jeho námitek, jež věcně směřují jen proti dvěma zmíněným částem napadeného opatření (k tomu srov. rozsudky ze dne 24. 6. 2021, č. j. 8 Ao 5/2021 - 57, bod 24, a ze dne 29. 6. 2021, č. j. 8 Ao 7/2021 - 44, body 23 a 25).

[14] Soud nemůže shledat aktivní procesní legitimaci k těm (oddělitelným) částem opatření obecné povahy, jež navrhovatel jen zcela formálně označí a neuplatní k nim vůbec žádnou argumentaci. Ve vztahu k některým částem bodu 11 napadeného opatření, jež navrhovatel formálně označil, jeho tvrzení o aktivní procesní legitimaci (a to i v kontextu uplatněných námitek) ani vzdáleně nemíří. Je zjevné, že svou aktivní procesní legitimaci nespojuje:

- i. s omezením počtu účastníků (nadto tato regulace dopadá primárně na provozovatele zařízení; srov. bod [11] výše) – bod 11 písm. a),
- ii. se zákazem účasti osob, které vykazují klinické příznaky onemocnění COVID-19 – bod 11 písm. c) ve slovech „zakazuje účast na uvedených aktivitách osobám, které vykazují klinické příznaky onemocnění covid-19“,
- iii. s pravidly pro osoby podílející se na zabezpečení akce (do této kategorie ostatně nespadá) – bod 11 písm. c) ve slovech „; uvedené podmínky se vztahují obdobně na osoby podílející se na zabezpečení akce, pokud jsou současně přítomné na místě jejího konání,“ a
- iv. s pravidly pro oddělení pozitivně testovaných osob (nadto i tato regulace dopadá primárně na provozovatele zařízení – bod 11 písm. d).

[15] Pravidlo týkající se vedení evidence [bod 11 písm. b)] dopadá primárně na provozovatele zařízení (poskytovatele služby, organizátora akce). Jemu je stanovena povinnost vést a po stanovenou dobu uchovat evidenci, uživatel (účastník) není žádná povinnost (a to ani povinnost poskytnout své osobní údaje) uložena. Provozovatel je omezen v oprávnění provozovat zařízení (organizovat aktivity zájmového vzdělávání dětí), přičemž uživatel (účastník)

pokračování

za něj nemůže nezákonnost opatřením stanoveného omezení bez dalšího „vyžalovat“. Mezi právní sférou uživatele (účastníka) a regulací činnosti provozovatele (organizátora) totiž přímý a nezprostředkovaný vztah bez dalšího neexistuje (viz bod [11] výše). Navrhovatel netvrdí, že by tábor provozoval, svou aktivní procesní legitimaci opírá o postavení účastníka, proto nemůže být dána jeho aktivní procesní legitimace ve vztahu k bodu 11 písm. b) napadeného opatření.

[16] Pro úplnost soud uvádí, že navrhovatele nevyzýval podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k doplnění návrhu, neboť v dané věci nešlo o situaci, že by návrh neobsahoval žádná tvrzení ve vztahu k aktivní procesní legitimaci (viz usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Ao 1/2009-120, bod 32, *a contrario*; shodně např. rozsudek ze dne 29. 7. 2021, č. j. 1 Ao 9/2021 - 90, bod 37).

[17] V rozsahu čl. I bodu 11 písm. a), písm. b), písm. c) ve slovech „zakazuje účast na uvedených aktivitách osobám, které vykazují klinické příznaky onemocnění covid-19“ a „; uvedené podmínky se vztahují obdobně na osoby podílející se na zabezpečení akce, pokud jsou současně přítomné na místě jejího konání,“ a písm. d) mimořádného opatření dospěl tedy soud ze shora uvedených důvodů k závěru o nedostatku aktivní procesní legitimace navrhovatele, proto jeho návrh v této části odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[18] Ve zbývajícím rozsahu [zbývajících, necitovaná část čl. I bodu 11 písm. c)] neměl soud pochybnost o tom, že je navrhovatel k podání návrhu aktivně procesně legitimován. Mimořádné opatření přímo omezuje (v nejobecnějším smyslu) osobní svobodu a autonomii vůli navrhovatele (jeho volnost podle čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), neboť podmiňuje účast na činnosti, v níž by mu, nebýt mimořádného opatření, nic nebránilo. Konkrétní projevy tohoto omezení mohou mít (v nejobecnějším smyslu) podobu navrhovatelem tvrzeného zásahu do práv dítěte, popř. soukromého života (implicitní zpochybnění aktivní procesní legitimace ze strany odpůrce není v tomto ohledu na místě, neboť v souladu s jím citovaným nálezem Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2000, sp. zn. II. ÚS 517/99, „*respektování soukromého života musí zahrnovat do určité míry právo na vytváření a rozvíjení vztahů s dalšími lidskými bytostmi*“). Jde tedy o to, že navrhovatel brojí proti překážce týkající se aktivit zájmového vzdělávání dětí, jež by mu v této činnosti za normálních okolností nebránila. Z hlediska aktivní procesní legitimace je takové tvrzení dostatečné. Soud nepřehlédl, že se omezení týká jen aktivit, při nichž je přítomno více než 10 osob. Ačkoli navrhovatel explicitně netvrdil, že se tábora účastnilo více než 10 dětí, z kontextu jeho návrhu a především z jeho příloh (e-mailové komunikace mezi organizátorem tábora a matkou navrhovatele) plyne, že tomu tak bylo. V této části tedy soud mohl návrh věcně přezkoumat.

[19] Navrhovatel brojí proti (zjednodušeně řečeno) nařízení odpůrce, jímž zakázal účast na aktivitách zájmového vzdělávání dětí bez splnění některé z podmínek podle bodu 16 mimořádného opatření, přičemž v návaznosti na to stanovil účastníkům (uživatelům), aby splnění podmínky prokázali, a provozovatelům (organizátorům), aby její splnění kontrolovali a aby těm, kteří podmínku nesplňují, účast neumožnili; v určitých situacích musí být splnění podmínky prokazováno a kontrolováno opakovaně.

[20] Soud dospěl k závěru, že v tomto rozsahu je napadená část mimořádného opatření nezákonná.

[21] Podle napadené části mimořádného opatření odpůrce zakázal účast na aktivitách zájmového vzdělávání dětí bez splnění některé z podmínek podle bodu 16 mimořádného opatření. Jde ve své podstatě o „odkazovací ustanovení“ mimořádného opatření (srov. rozsudek ze dne 13. 8. 2021, č. j. 6 Ao 19/2021 - 66, bod 28), neboť aktivity uvedené v bodu 11 písm. c) napadeného opatření (resp. v jeho části) jsou umožněny pouze dětem, které splní podmínky

upravené v odkazovaném ustanovení (bodu 16 mimořádného opatření), tj. zjednodušeně řečeno dětem, které se vykážou příslušným negativním testem, dětem s dokončeným očkováním a dětem, které prodělaly laboratorně potvrzené onemocnění COVID-19.

[22] Rozsudkem ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 Ao 13/2021 - 36, NSS k návrhu jiného navrhovatele vyslovil, že bod 16 mimořádného opatření byl v rozporu se zákonem.

[23] Nejvyšší správní soud ve své judikatuře k pandemickým opatřením opakovaně dospěl k závěru, že v případě, kdy navrhovatel napadá mimořádné opatření v rozsahu, v jakém soud již jeho nezákonnost (v širším smyslu) vyslovil, dojde v dalším řízení materiálně k vyprázdnění jeho předmětu, neboť takový navrhovatel již nemůže dosáhnout lepšího výsledku (poprvé viz usnesení ze dne 11. 6. 2021, č. j. 8 Ao 9/2021 - 43, později viz např. usnesení ze dne 17. 6. 2021, č. j. 7 Ao 10/2021 - 374, nebo ze dne 23. 6. 2021, č. j. 10 Ao 16/2021 - 34). Takový návrh soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítne.

[24] Uvedený závěr vychází z konstrukce § 13 odst. 4 pandemického zákona, dle kterého může soud přezkoumat i mimořádné opatření, které v průběhu soudního řízení pozbylo platnosti (srov. rozsudek č. j. 8 Ao 1/2021 - 133, bod 28). Podobně jako při zrušení (části) opatření obecné povahy soudem, má i rozhodnutí soudu o tom, že (část) opatření obecné povahy bylo v rozporu se zákonem (v širším smyslu) účinky *erga omnes* (vůči všem). V obou případech je totiž třeba vyjít z toho, že okruh adresátů opatření je vymezen obecně (srov. rozsudek ze dne 15. 12. 2010, č. j. 7 Ao 6/2010 - 44, č. 2464/2012 Sb. NSS). Účinky rozhodnutí tak dopadají na všechny adresáty opatření, neboť soudem shledané vady se netýkají jen konkrétního navrhovatele (viz již usnesení č. j. 8 Ao 9/2021 - 43, bod 10).

[25] Pokud soud nevyslovil nezákonnost mimořádného opatření v rozsahu, jehož se další navrhovatel domáhá, musí ve (zbývajících) částí přezkum provést (viz již usnesení č. j. 8 Ao 9/2021 - 43, body 9 a 10). Ve věci sp. zn. 9 Ao 13/2021 soud deklaroval nezákonnost bodu 16 mimořádného opatření, v projednávané věci navrhovatel napadá část bodu 11 písm. c) mimořádného opatření. Soud tudíž nemůže jeho návrh bez dalšího odmítnout, nýbrž je povinen jej přezkoumat.

[26] I v této procesní situaci nicméně platí, že vyslovení nezákonnosti bodu 16 mimořádného opatření působí *erga omnes* a nehledě na důvod, pro nějž byla nezákonnost vyslovena. Je proto nerozhodné, z jakého důvodu soud vyslovil nezákonnost bodu 16 mimořádného opatření (viz bod [24] výše).

[27] V projednávané věci deklarace nezákonnosti bodu 16 mimořádného opatření (stejně jako jeho zrušení) navíc bez dalšího znamená, že pravidlo zčásti obsažené v bodu 11 písm. c) mimořádného opatření nemůže obstát. Pravidlo umožňující určitou aktivitu jen za splnění podmínek, které soud již označil za nezákonné, je totiž již z tohoto důvodu též nezákonné. Nezákonnost formálně oddělené, avšak materiálně neoddělitelné, části pravidla způsobuje nezákonnost tohoto pravidla jako celku, neboť bez této části je pravidlo jako celek nadále nepoužitelné. To je v podstatě způsobeno legislativní technikou odkazu na formálně oddělenou část pravidla.

[28] Z výše uvedených důvodů by navrhovateli věcný přezkum jím uplatněných námitek nemohl přinést lepší postavení v jeho právech, než kterého bylo docíleno již první deklarací nezákonnosti. Zároveň by nebylo možné připustit, aby za situace, kdy dříve shledané důvody nezákonnosti prospívají i jemu, tohoto pro něj příznivého výsledku nedosáhl v případě, že by jeho námitky neshledal soud důvodnými. Tento postup je tak i v souladu se zásadou hospodárnosti soudního řízení.

pokračování

[29] Ve věci sp. zn. 9 Ao 13/2021 soud vyslovil nezákonnost bodu 16 mimořádného opatření. V projednávané věci navrhovatel napadá část bodu 11 písm. c) mimořádného opatření, podle něhož byla umožněna účast na táborech (a jiných aktivitách zájmového vzdělávání dětí) jen při splnění některé z podmínek podle bodu 16 mimořádného opatření. Jelikož NSS již dříve dospěl k závěru, že formálně oddělená (avšak materiálně neoddělitelná) část pravidla (tj. vymezení podmínek) bylo nezákonné, vyslovil nyní nezákonnost pravidla jako celku (tj. zákazu účasti na aktivitách zájmového vzdělávání dětí bez splnění těchto podmínek).

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Nejvyšší správní soud dospěl z výše uvedených důvodů k závěru, že v části návrhu nebyl navrhovatel aktivně procesně legitimován, proto jeho návrh v tomto rozsahu [čl. I bod 11 písm. a), písm. b), písm. c) ve slovech „zakazuje účast na uvedených aktivitách osobám, které vykazují klinické příznaky onemocnění covid-19“ a „; uvedené podmínky se vztahují obdobně na osoby podílející se na zabezpečení akce, pokud jsou současně přítomné na místě jejího konání,“ a písm. d)] odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Ve zbývajícím rozsahu [zbývajících, necitovaná část čl. I bodu 11 písm. c)] vyslovil soud podle § 13 odst. 4 pandemického zákona rozpor části mimořádného opatření se zákonem. Tuto část napadeného opatření nemohl zrušit, neboť v průběhu soudního řízení bylo napadené opatření zrušeno (pozbylo platnosti) a bylo nahrazeno novým mimořádným opatřením.

[31] O věci samé rozhodl soud bez jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť navrhovatel nevyjádřil k výzvě soudu s tímto postupem nesouhlas a odpůrce s ním souhlasil. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem provádění dokazování, neboť při přezkumu mimořádného opatření soud vycházel pouze ze správního spisu, který sestává z napadeného opatření.

[32] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel měl ve věci plný úspěch, neboť soud vyhověl podstatě jeho návrhu, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení proti odpůrci. Odpůrce ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[33] Náklady řízení navrhovatele sestávají z částky 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále sestávají z nákladů zastoupení ve výši 8 228 Kč. Zástupce navrhovatele učinil dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a písemné podání ve věci samé [návrh na zrušení části opatření obecné povahy; § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za každý z těchto úkonů právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem tedy za dva úkony právní služby náleží 6 800 Kč. Zástupce doložil osvědčení o registraci DPH, k nákladům zastoupení se tedy přičítá DPH v sazbě 21 %, tj. 1 428 Kč. Celková částka tedy činí 13 228 Kč. Tuto částku je odpůrce povinen zaplatit k rukám zástupce navrhovatele. K úhradě stanovil soud přiměřenou lhůtu jednoho měsíce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu